

תשורה

משמחת הנישואין של
מנחם מענדל ושרה שאשא שיחיו
פיקרסקי

ז' אדר שני ה'תשפ"ב

פתח דבר

לזכרון טוב, יום כלולת צאצאינו החתן התמים מנחם מענדל שי' עם ב"ג הכלה מ' שרה שאשא תי', הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק – מיוסד על ההנהגה בעת שמחת הנישואין של כ"ק אדמו"ר שליט"א – בתשורה המוסגרת בזה.

*

התשורה כוללת:

(א) שער המשפחה – (1) מכתב לסב הכלה הרב שלמה שי' קונין; (2) מכתבים לסב סב הכלה הרב מנחם מענדל קונין ע"ה.

(ב) שער הגהות – שיחת ש"פ משפטים, מבה"ח וער"ח אדר ראשון, ה'תשמ"ו – הגהה ראשונה ושני'. באדיבות מערכת "מפתח".
יצויין שרוב החומר בתשורה זו מתפרסם בזה לראשונה.

*

ויהי רצון, שתיכף ומיד "ישמע... קול שישון וקול שמחה" האמתי, כאשר "נזכה זעהן זיך מיטן רבי'ן", בהתגלות כ"ק אדמו"ר שליט"א, תיכף ומיד ממוש!

משפחת ניומאן

משפחת פיקרסקי

ז' אדר שני, ה'תשפ"ב
שנת המאה ועשרים להולדת כ"ק אדמו"ר שליט"א
ברוקלין, נ.י.

התשורה שחולקה בעת חתונת כ"ק אדמו"ר שליט"א

פרישת זכרתי קרית גז מוא, כי היום יגיל המסירה

ואעריצתי דיעת המאז חי זוגל כבודי אשר דאמת האספרתי

אן ארען שפולע חיו קרובי אהיבתי זורעני טורה נלדי. המסירה

יערען זכרתי אריות עז אערעתי ונאען זכרתי זכרתי זכרתי

זמתי ארען שפולע עז קרובי קרובי ומסיר זכרתי זכרתי

נען ארען כחמשה שנה שני (משנת - נז ארען) עז

וכחפולו פרי הברית אלו ואסר קרובי זכרתי זכרתי זכרתי

נען קרובי אן הלערי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

קרובי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

מנחם מענדל

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

אלו זכרתי

ה'תש"א

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי זכרתי

אנוכי עדיין אצלך
מחפציך ומחפציך

על כבודך

אנוכי עדיין אצלך
מחפציך ומחפציך

אשר לא ידעתי ואלו שאלתי וקראתי לעזור חסדך אל תהיה כלב העל למעורר על עמתי בלתי לך מעורר על וכו'
לכבודי אין השלבי ולקח אחלה בריבוי מעורר או מעורר קומת יחיד הכף ולעזוב זאת לעלי ולשון
דילי כי אין שום יוצא מעורר עוררתי וברכתי אתחוקי לך אשר חסדך ובהלאורבן מחלוקת לך
הרחיקצולק אע"פ מעורר בטחוס ערכו אלה האוע"ה יחזקו המורה ויהיו לזכרון אע"פ ולא ילכד
אחרי צנח חו קרבתי ואמר יאלו שלם יקרבם כדלם וברכתי דם ועובדי אונתי אונותן

שער המשפחה

(א) מכתב לסב הכלה הרב שלמה שי' קונין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 EASTERN PARKWAY
 BROOKLYN 13, N. Y.
 HYacinth 9-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
 ברוקלין נ. י.

בי"ה ט"ז אלול ה'שי"ג
ברוקלין.

האברך ברוך שלמה שי'

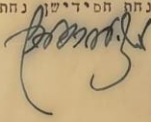
שלום וברכה!

אין צוזאמענהאנג מיט דיין בר מצוה שבה פ' חבא, האב עלינו ועל כל ישראל לטובה, חיל איך נאך אמאל היינטען, נוסף אויף דעם וואס איך האב דיר געזאגט ווען דו ביזט געווען בא סיר, אז מ'זאל שיש עשרה למצות זאלסט דו וואקסען לבן המש עשרה לגמרא וכו', ווי די משנה רעכענט אויס אין מסכתא אבות פרק ה'.

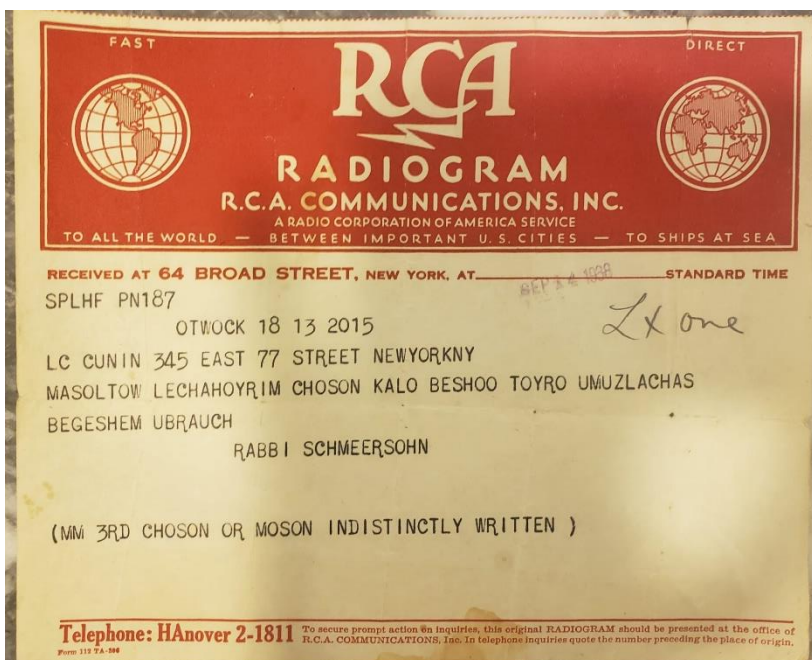
יעדער זאך איז דאך בהשגחה פרמית און מען דארף פון דעם אפּלערנען א הוראה אין לעבען, און דאס וואס דין בר מצוה ווערט געפיערט אין שול-ביית מקדש מעט-און אין דעם ליכטיקן טאג היי אלול דארפמען דערפון נעמען א אגוויזונג ווי צו פירן זיך.

דער שווער דער רבי זצוקלה"ה נבג"מ ז"לע טייטשט, אז היי אלול איז דער טאג פון וועלכען מען נעמט לעבעדיקייט, וואס מ'זאל זיין כה מאכט מען לעבעדיק דעם גאנצען חדש אלול, וועלכער איז דער חדש פון חשבון אויף דעם גאנצען יאר, און השי"ת זאל דיר העלפען, אז דו זאלסט מאן אלץ וואס עס ווענדעט זיך אן דיר, צו זיין א ווארימער לעבעדיקער איד, וואס דאס קומט דורך א לעבען געפירט ברוח של תורה ומצוה, און וואס דורך דעם פארבינדט מען זיך מיט הקדוש ברוך הוא בורא עולם, ווי משה רבינו זאגט אונז-ואתם הדברים בה' אלקיכם היים כולכם היום.

בברכת כתיבה וחתימה טובה, און אז דינע עלטערן זאלן האבען פון דיר און פון דיין ברודער פיל נחה, אירישן נחת חסידישן נחת

(ב) מכתבים לסב סב הכלה הרב מנחם מענדל קונין

ח"י אלול תרצ"ח

אטוואצק

קונין...

מזל טוב לההורים חתן כלה בשעה טובה ומוצלחת בגשם וברוח

הרב שניאורסאהן

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
 770 EASTERN PARKWAY
 BROOKLYN, N. Y.
 SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, כ"ב אייר, תש"ג
 ברוקלין

ידידי עוז הנכבד והכי
 נעלה, בעל מדות תרומיות
 ור"ה אי"א מו"הר מנחם
 מענדיל שי"שו"ב

שלום וברכה!

בזה הנני לבקשו להשתדל בחיזוק
 כל הענינים שהנני עוסק בהם, בהחזקת מרכז
 ישיבות תומכי-תמימים, בהחזקת מרכז לעניני
 חינוך בכל ענפי עבודתו, בהפצת הנדפסים
 ולרכוש מנדבים, בהמגבית בשביל להם לרעבים
 בהמגבית בשביל בנין עבור מרכז ישיבות
 תומכי-תמימים, בהחזקת ישיבת תורת אמת,
 בהחזקת כולל חב"ד, בהחזקת הקרן של הדרי
 תורה ליובאוויטש, בכל הענינים האלו יקח
 חלק בראש בעבודת ההחזקה, כאמור כל אשר
 בכחך עשה, והשי"ת יחזק את בריאותו ואת
 בריאות זוגתו תחי"ואת בריאות ילידיהם
 יחיו ויאריך ימיו וימי זוגתו תחי"בשוב
 ובנעימים ויראו רוב נחת בילידיהם יתיו.

ידידו הדו"ש ומברכו

N. DINAH SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLocum 6-2919

נחמה דינה שניאורסאהן
ליובאוויטש

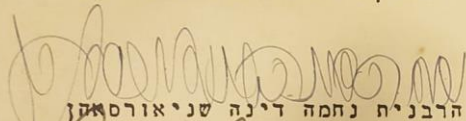
—●—

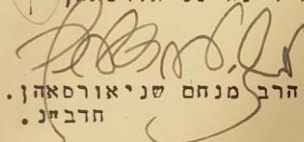
בי"ה, שלהי אלול תשי"י
ברוקלין

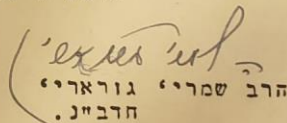
כבוד ידידנו הנעלה וז"ה אי"א
מוה"ר מנחם מענדל שי" שו"ב
קונין.

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה הבאה עלינו
ועל כל ישראל לסובה ולברכה, הננו בזה לברך
אותו ואת בי"ב יחיו בברכת כתיבה וחתימה טובה
על שנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

הרבנית נחמה דינה שניאורסאהן

הרב מנחם שניאורסאהן.
חדב"נ.

הרב שמרי' גורארי'
חדב"נ.

שער הגהות

שיחת ש"פ משפטים, מבה"ח וער"ח אדר ראשון, תשמ"ו

הגהה ראשונה

בס"ד. חלק משיחת ש"פ משפטים, מבה"ח אדר ראשון, ז' תשמ"ו (נעוד).
 א. דעם שבת קומט פאָר אַ כינוס פון בנות ישראל, וועלכער האט זיך אנגעהויבן בערב שבת קודש, און ווערט פארגעזעט אין דעם שבת, און דערנאך ביום ראשון וואס נאך שבת.
 וויבאלד אן יעדער זאך איז בהשגחה פרטית¹, איז פארשטאנדיק, אז דער כינוס איז פארבונדן (בתוכן הענינים) מיט דער צייט ווען ער קומט פאָר, צום אלעם ערשטן - מיט דער (פרשה אין) תורה פון דער צייט וואס דערמיט דארף מען לעבן אין דער צייט², ד.ה. אז דאס באלעבט און גיט ארויס דער תוכן העבודה פון יעדן אידן אין דער ^{משיב} ~~אצט~~ צייט³. ובענינו - וויבאלד אז דער כינוס קומט פאָר במשך כמה ימים - מיט דריי פרשיות בתורה: פ' 'תנו - וואס משבת פ' יתרו מתברך יום הששי (התחלת הכינוס), פ' 'משפטים - די פרשה פון דעם שבת (המשך הכינוס), און פ' 'תנוח - די פרשה פון יום ראשון (סיום הכינוס).

ב. די ערקלערונג אין דעם - ובהקדמה:

כאטש אַ יעדער פרט אין תורה איז, זעלבסטפארשטענדלעך, אן ענין יסודי וכללי ונצחי בכל התורה כולה ובכל עניני יהדות, פונדעסטוועגן זעס מען אז געוויסע פרשיות אין תורה רעדן מער בגלוי וועגן ענינים כלליים ויסודיים.

צווישן זיי ווינען די פרשיות שבתורה פון אס די וואכן (מיט וועלכע דער כינוס איז פארבונדן) - פ' יתרו, פ' משפטים און פ' תרומה⁴.

אין פ' יתרו ווערט דערציילט וועגן תנו תורה - וואס איז דער כלל יסוד פון כל התורה והיהדות: בשעת מתן תורה האט דער אויבערשטער אויסגעקליבן אידן אלס זיינעם א פאלק⁴, און האט זיי דעמולט אפגעגעבן כל התורה כולה, זאגט אין דער וועג-וויזער⁵ פאר דע-הנהגה פון אידן און פון כל העולם כולו עד סוף כל הדורות. און מתן תורה (ווען ס'איז שבת געווארן די גזירה פון התחונים לא יעלו לעליונים און עליונים לא ירדו לתחתונים⁶) האט אריינגעגעבן דעם כח אין אידן און אין דער בריאה אז דורך תומ"צ זאל מען אויפטאן דעם בירור וויכוח און אריינברענגען קדושה אין די דברים גשמיים פון וועלט, און מאכן א דירה לו ית' בתחתונים.

פ' משפטים איז א פארוועגונג צו די עשרת הדברות שבמתן תורה (בפ' יתרו)⁷ - ווי עס שטייט "ואלה המשפטים גו'", "כל מקום שנאמר כו' ואלה מוסרי על הראשונים, מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני"⁹, און דערצו: בסיום הפרשה רעדט זיך וועגן מתן תורה, ובפסוקה: פרשת משפטים איז די ערשטע פרשה נאך מ"ת און וועלכע עס רעדט זיך באריכות וועגן דינים ומצוות וואס זיינען פארבונדן מיט דברים וענינים גשמיים וואס תוכנם איז - בירור וויכוח גשמיות העולם¹⁰ און מאכן א דירה לו ית' בתחתונים.

.. כאטש אַ יעדער פרט אין תורה איז, זעלבסטפארשטענדלעך, אן ענין יסודי ..

ובפרטיות יותר: דער ערשטער דין פון "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" אין "כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי-חנם", וואס אין דעם שפיגלט זיך אפ כללות עבודת האדם¹¹ - (כמשך כל ימי חייו, ובכללות - במשך שית אלפי שנים דהוה עלמא) לשמש את קונו¹² (כמבואר בחסידות¹²) בבירור ויוכח הגוף והעולם ע"י תומ"צ, או זיי זאלן ווערן א דירה לו ית' (וואס דער כח ויכולת לזה אין געגעבן געווארן בא מ"ת¹³, כדלקמן (סעיף ד.)).

און אין דאס גופא טיילט זיך (מער בפרטיות) אויף דריי דרגות - עבד כנעני, עבד עברי און אמה העברי, כמבואר אין דעם דרוש הידוע פון דעם אלטן רבי'ן¹⁴ (וועלכן דער צ"צ רופט און¹⁵ "דרוש נבדד מאד"¹⁶) די דריי מריגות עבד כנעני עבד עברי און אמה העברי אין עבודת השם - בנפש האדם.

אין פ' תרומה רעדט זיך וועגן דעם ושבן - "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"¹⁷ (וואס דערפון לערנט מען אפ¹⁸ דעם ציווי אויף אלע בתי מקדשות, בית ראשון, שני ושלישי) - וואס אין אויך א כלל יוסד אין אידישקייט, און אין דעם משכן אין נשלים געווארן די כוונה פון (מ"ת און עבודת עבד עברי כו') דירה בתחתונים - השראת השכינה אין א מקום גשמי בעולם.

זעט מען, אז די דריי פרשיות - יתרו, משפטים ותרומה - רעדן וועגן יסודות וכללים עיקריים בתורה ומצוות יהדות, און - וועגן הכלית כל הברואה¹⁸: לעשות לו ית' דירה בתחתונים.

און די פרשיות קומען אין איין המשך וסדר אין ד' עבודת פון עשיית דירה לו ית' בתחתונים: במ' יתרו¹⁸ רעדט זיך וועגן מתן תורה - ביטול הגירה און די הכנה ונתינת כח מלמעלה אויף טאן די עבודה פון לעשות לו ית' דירה בתחתונים: דערנאך קומט פ' משפטים וואו עס רעדט זיך וועגן עבודת העבד - החללת עבודה זו בעולם, מצד המטה: דערנאך פ' תרומה - וועגן משכן, וואו עס ווערט ושבן די כוונה פון דירה בתחתונים, "ושכנתי בתוכם".

ובפרטיות - בעבודת כל יום: מ"ת אין דער ענין פון חינוך¹⁹ בלימוד התורה וקיום המצוות, וואס דינט אלס הכנה ונתינת כח והוראה דורכצופירן די עבודה. בעולם פון מאכן א דירה בתחתונים: עבודת העבד באדייט די עבודה בעולם במשך ימי חייו; און משכן באדייט די שלימות העבודה און די פעולה בעוה"ז צו מאכן דארט א משכן דירה לו ית' - אנהויבנדיק פון מאכן א משכן דירה לו ית' מביתו הפרטי ומכל עניניו ומחלקו בעולם, כמ"ש "ושכנתי בתוכם, בתוך כאו"א, ביו - מאכן א משכן בכל העולם - א דירה לו ית' בתחתונים"¹⁹.

ג. ווי גרעזט פיל מאל האבן אידישע פרויען און טעכטער א הייליקע און העכטס-וויכטיקע שליחות אין דורכפירן דעם אויבערשטן'ס כוונה בבריאאת העולם צו מאכן א דירה לו ית' בתחתונים, וואס אין געוויסע הניכטן אין זייער ראלע נאך וויכטיקער און קומט פריער ווי די פון אידישע מאנסביל.

ווי מ'זעט עס בפשטות אין א בית דירה פרטית (וואס אין דעם שפיגלט זיך אפ כללות הדירה לו ית' (5172))

.. און אַך דאס גופא טיילט זיך (מער בפרטיות) אַך דריי דרגות ..

.. ובפרטיות - בעבודת כל יום והחיים: ..

ס"ג

.. וואס אין דעם שפיגלט זיך אפ, כביכול כללות הדירה לו ית' ..

- 3 -

בעולם ע"י תומ"צ, לעשות לו ית' דירה בתחתונים.

און די עבודה טיילט זיך בכללות און דריי מדריות בנפש האדם מלמלמ"ע, מן הקל אל הכבד (הן בעבודתו בכל יומם, הן בעבודתו במשך כל ימי חייו): עבר כנעני, עבר עברי, און די העכטע מדרית (שלימות העבודה) איז אמה עברי':

"עבר כנעני" גייט אויף תחלת העבודה (אתכמיה), ווען די נפש הבהמית איז נאך בתקפה, עבדא בהפקרא נחא ליי"ג, און ציט זיך למטה צו תאוות עוה"ו, נאר ער (דער "עבר כנעני") איז כופה עצמו און איז עובד ה' במעשה בטועל ממש בסוד מרע ועשה טוב מצד קבלת עול ואימת האדון.

"עבר עברי" איז א העכערע דרגא בעבודה: ביי אים זיינען שוין מאיר די מדות פון נפש האלקית אין נפש הבהמית, ביי און אויך ביי דער נה"ב איז דא א השוקה לה'; זי איז אבער נאך ניט נהפך געווארן לקדושה, און ער זאל ניט האבן קיין המדה צו תאוות עוה"ו. ע"ד ווי אן עבר וואס ברענגט אריין אין חוץ אלע הצרכויות פון די בני בית פון אכילה ושת' זיי זיינען נאך אבער ניט ראוי לאכילת אדם - זיי זיינען נאך ניט געקאכט און געבאקט, ניט געענדערט פון זייער טויערדיקן מהות.

די עבודה פון "אמה עברי'" איז וואס די תאוות ומדות פון נה"ב ווערן נהפך לקדושה (אתהפכא) ביז אן זיין השוקה איז נאר צו אלקות. ע"ד ווי די עבודה פון אן אמה עברי' כפשוטה, וואס איר עיקר עבודה באשטייט (ניט פון ארויסגיין שאפן די / אכילה ושת', נאר) פון בישול ואפיית המאכלים וואס מאכט זיי איבער פון א מהות גשמי צו דברים הראויים לאכילה - מאכלים ערבים ומתוקים³³, כמ"ש³⁴ "רעיתי - (מפרנסתי", ישראל מפרנסים לאביהם שבשמים.

ביז אן עס ווערט די תכלית ושלמות פון אן אמה העברי' - מצות יעוד אמה העברי' (לו אדער לבנו)³⁵, וואס / עמולט ווערט זי אויס אמתו און זי ווערט אשתו - יחוד איש ואשה, וואס דעמולט (בשעת "איש ואשה זכו") איז "שכינה ביותן"³⁶, והתכלית - הולדת בנים, גילוי כח הא"ס למטה³⁸.

וברוחניות³⁷ - די עלי' פון דער נשמה שיוגד בעולם הבריאה (בח' אמה עברי') אין עולם האצילות, וואס דעמולט ווערט זי אויס אמה און זי ווערט נתעלה לבחי' בנה"ג³⁷ (מלכות דאצילות), די עבודה בבחי' כלות הנפש, וואס דעמולט ווערט תכלית הבורור וההפיכה פון דעם גוף וגשמיות העולם (אן אויך בח' גנה וואס איז דא ביי אן אמה בדיקות ווערט נתברר ונתהפך לקדושה³⁸): און עס ווערט דער יחוד (יעוד) פון כנס"י (אידן) מיטן אויבערשטן, יחוד חתן וכלה (ז"א ומלכות), ועי' ווערט גילוי כח הא"ס למטה (א הולדה חדשה) - די שלימות פון דירה לו, לעצמותו, ית' בתחתונים.

ה. נאכמער:

דער דין איז, אן אן אמה העברי' נמכרת אלא למי שיש לה עליו או לבנו קדושים כדי שתהא ראוי' דיעוד³⁸ (ועד' אינה נמכרת בפרוטה מפני שצריך לקנותה בדמים שראויין לגרוע כדי שתגרע פדיונה

.. און די עבודה טיילט זיך בכללות און דריי מדריות ..

.. באשטייט (ניט פון אין ארויסגיין שאפן די פראדוקטן פאר אכילה ושת', נאר) ..

[על הנכתב "רעיתי - מפרנסתי" - סימן בעיגול את האות מ, וכתב:] ?

.. די עלי' פון דער נשמה שיוגד שהיא בעולם הבריאה ..

.. תכלית הבורור וההפיכה והאתהפכה פון דעם גוף וגשמיות שבעולם ..

-) -

ותצא³⁹, ד.ה. אויב מ'ווייסט אז מ'וועט ניט קענען מיעד זיין (אדער פודה זיין) די אמה - טאר מען איר לכתחילה ניט פארקויפן, ווארום דער תכלית איז - יעוד האמה.

ועט מען דערפון דעם גודל העילוי און כבוד וואס מ'גיסט אים דוקא צו א בת ישראל:
בכדי⁴⁰/פארקויפן א זכר לעבודה איז גענוג - "אם אין לו זממכר בגבנתו"³⁹, און דערביי שטעלט מען ניט קיינע אנדערע תנאים:
משא"כ בנוגע א א בת ישראל, וואס איר פאטער מעג איר פארקויפן אלס אן אמה העברי'40, שטעלט מען א תנאי אז אויב מ'וועט איר ניט קענען מיעד (אדער פודה) זיין, טאר ער איר לכתחילה ניט פארקויפן.

דאס הייסט, אז אע"פ וואס דער פאטער איז אן עני (ולא מצא מה יאכל) ולא נשאר לו כלום לא קרקע ולא מטלטלין ואפילו כסות שעליו - וואס דוקא דעמולט מעג ער פארקויפן זיין טאכטער⁴¹ לזמן קצר בכדי זי זאל אים ארויסהעלפן בפרנסה ~~לפני כבוד אביו~~ (ווארום אויב ניט צוליב דעם טעם - וועלכער פאטער האלט דען פארקויפט זיין טאכטער⁴¹), און אע"פ וואס בלאו הכי איז אן אמה העברי' יוצאת בסימנים וכו'42 (וואס דאס איז אויך א מעלה שבה לגבי אן עבד) - מונדעסטוועגן, איז דאס נאך ניט גענוג טעם אז מ'זאל איר מעגן פארקויפן, און מ'ארף דערצו אנקומען אז מ'זאל איר קענען מיעד זיין, ווארום אין א בת בישראל דארף מען זען בגלוי דעם תכלית איר⁴³ - יעוד (אדער מדיית) האמה, דער ענין החתונה ובנין בית (ירידה) בישראל.

דערפון איז אויך מובן בנוגע לאמה העברי' ברשע ורחניות הענינים: דער "כי ימכור איש את בתו לאמה", ירידה הנשמה בגוף, קען לכתחילה ניט זיין סתיון אז מ'ועט גלייך בתחלת הירידה דא תכלית הירידה, וואס זי איז צורך עלי' - יעוד (אדער מדיין) האמה, דער יחוד פון הקב"ה ובנס"י - שלימות פון דער ירידה לעצמותו ית' בתחתונים.

1. ע"פ הנ"ל איז מובן ווי אויך אין דעם ענין כללי בעבודה ה' שבפ' משפטים (עבודת העבד - די דינים וועגן עבד ואמה העברי') ברענגט זיך ארויס די מעלה פון עבודה נשי ובנות ישראל אין אן עבודת/פחד מאבן א-יורה-בתחתונים: די שלימות פון דער נשמה דא למטה (כללות ענין עבד ואמה) לעשות לו ית' ירידה בתחתונים בכל הדרגות הנ"ל דריקט זיך אויס דוקא אין אן אמה העברי' (א ב בישראל), די עבודה פון אהתקמא - מהפך זיין די מרות פון נה"ב און עניני העולם בכלל לקדושה, אז זיי זאלן ווערן א דירה לו ית'. און דוקא בא דער אמה עברי' (משא"כ ביי אן עבד, א זכר) דריקט זיך אויס שלימות העבודה - יעוד האמה, יחוד זיין (הקב"ה ובנס"י) - דירה לעצמותו ית' בתחתונים. און נאכמער: דוקא בא דער אמה העברי' איז דא דער תנאי בתחלת המכירה (ירידה) אז זי תכלית מוז זיין יעוד (אדער מדיין) האמה, וואס דערפון איז מובן (א) היות די מעלה שפיגלט זיך אים דוקא אין א בת בישראל (אן אמה, און ניט

ס"ה

.. טאר ער איר מלכתחילה ניט פארקויפן ..

.. דוקא דעמולט מעג ער פארקויפן זיין טאכטער לזמן קצר בכדי זי זאל אים ארויסהעלפן בפרנסה (מצד כבוד אב) ..

ס"ו

.. משא"כ ביי א עבד, א זכר מאנסביל) דריקט זיך אויס שלימות העבודה ..

.. דער תנאי בתחלת המכירה (ירידה) אז דיער תכלית מוז זיין יעוד (אדער מדיין) ..

.. (משא"כ ביי אן עבד, א זכר מאנסביל) ..

.. וואס דערפון איז מובן: היות אז די מעלה שפיגלט זיך אפ ..

א (גבר), באוויזט עס אז אין דער עבודה האט א בת ישראל א מעלה לגבי אן איש - אז דוקא נשי ובנות ישראל טוען אויף די שלימות העבודה פון לעשות לו ית' דירה בתחנותים (וואס דער כח לזה איז געגעבן געווארן בא מ"ת, און דער פולער אויסדרוק דערפון איז אין משכן), ווי גערעדט פריער - אז זיי נעמען די חסמים און משתן וואס דער בעל ברענגט אריין אין שטוב, און גרייטן דאס צו/למאכל אדם, איש ועלכן מ'באקומט חיות און כח צו לעבן און עובר זיין את ה', בדוגמת המעלה פון עבודת אמה העברי' לגבי עבודת העבד, כנ"ל.

ביו הכלית השלימות בעבודה זו - יעד האמה - דער ענין פון חתונה ובנין בית בישראל, וְהַכְלִיחַ - הולדת בנים ובנות; אז זי ווערט געלעה העכער פון ז'ן דרגא פון אפי' ובישול לבעלה, און עס ווערט דער יחוד פון איש ואשה, והולדת בנים ובנות, הכלית השלימות פון לעשות לו ית' דירה בתחנותים.

ז. לויט דעם ביאור הנ"ל איז מוכן די שייכות והמשך פון די דריי פרשיות הנ"ל - יתרו משפטים יתרומה - בקשר מיט מעלת נשי ובנות ישראל:

אין די דריי ענינים כלליים (מ"ת, עבודת העבד, משכן) בג' פרשיות אלו איז אונטערגעטראכטן מעלת נשי ובנות ישראל, ווייל אריינע פרויען און טעכטער נעמען א הויפט-איינטייל אין דער עבודה פון לעשות לו ית' דירה בתחנותים - דער חוכן פון די דריי אויבנדערמאנטע ענינים: מ"ת, חינוך - די נתינת כח צו ז'ן עבודה פון לעשות לו ית' דירה בתחנותים, וואס אלס הקדמה לזה האט מען גערעדט פריער צו די נשים ('כח האמר לבית יעקב'); דערנאך איז ז'ן עבודה במועל - עבודת העבד - ווערט די שלימות העבודה אנגעדייטעט אין א בת ישראל (אמה העברי'), ביו ז'ן דער/שלימות בזה - יונו⁴³ האמה, יחוד איש ואשה (כנס' והקב"ה), וואס דעמולט איז 'שכינה ביניהן' - 'ושכנתו בתוכם' אין דעם משכן⁴⁴ בבית פרטי זה; דערנאך נרדבת המשכן - די שלימות במועל פון דירה בתחנותים, דער משכן בעלמא⁴⁵ (ניס נאר בבית פרטי) - האבן די נשים מקדים געווען, לפני האנשים⁴⁶.

ח. ע"פ המבואר לעיל איז פארשטאנדיק די שייכות פון דעם כינוס דבנות ישראל וואס קומט פאר בימים אלו מיט די פרשיות שבתורה פון ימים אלו (פ' יתרו, משפטים, תרומה)⁴⁴ און דער לימוד וואס מ'קען דערפון ארויסנעמען בנוגע צו דעם כינוס - א צווייענדיקער לימוד:

דער ערשטער לימוד וואס מ'האט דערטון איז - די סטעציעלע שליחות והסקיד פון בנות ישראל צו מאכן א דירה לו ית' בתחנותים, דורך דעם וואס יעדערע פון זיי וועלן, בעז'ה, בקרוב ממש חתונה האבן און אויפגעשטעלן א בית בישראל - א משכן לה', כולל דורך משפע זיין אויף איר מאן בכל עניני קדושה ותמיצ', און אויפמאדעווען קינדער מיט א חינוך על טהרת הקדוש (דער ענין פון מתן תורה הפרטי).

און אזוי אויך - משפע זיין אויף דעם גאנצן ארום אין הפצת היהדות והפצת המעונות חוצה, דורך זיין א דוגמא חי' ווי א אידיש פרוי און טאכטער דארף זיך אויפפירן, וואס דעמולט וועט זיין ממנה תראינה וכן

.. א זכר מאנסביל ..

.. ביו התכלית בעבודה זו ..

ס"ח

* און דער לימוד וואס מ'קען דערפון ארויסנעמען בנוגע צו דעם כינוס .. [הציון ""] פירושה סימון להתחלת פיסקא בפ"ע]

.. א דוגמא חי' ווי אן אידישע פרוי און טאכטער דארף זיך אויפפירן, וואס דעמולט וועט זיין - ממנה תראינה ..

- 5 -

תעשינה רבות.

און דערצו האבן נשי ובנות ישראל אויך די סאמע איינפֿינטלעכע שליחות - צו ברענגען די נאולה האמיחית והשלימה. ווי גערעדט מערערע מאל, אז כשם ווי בא יצ"מ איז "בשכר" 45 (בזכות 48) נשים זדקניות בגאול אבותינו ממצרים", אויז איז דאס אויך בכל דור ודור⁴⁷, און ספעציעל בדורנו זה, וועלכער איז א גלגול פון דור מצרים⁴⁸.

און מ'זעט איינגעלעך בטבע נשי ובנות ישראל, אז בא זיי (מער ווי בא אנשים) זייגט זיך בפשטות צו שוין ערויסגיין פון גלות, און גוי ארבען דערצו גום אנקומען - צו סיפורי-עטיקס, און מ'דארף זיך מיט זיי ווייניקער אמפערן או מ'דארף שוין ארויס פון גלות ווי מ'דארף זיך משתדל זיין מיט אנשים⁴⁹.

ס. דערצו האט מען א צווייטן לימוד - פאר אנשים - וועגן דעם גדול הכבוד וואס זיי דארפן אמעקען צו נשי ובנות ישראל, וויסנדיק גדול מעלת נשי ובנות ישראל (כנ"ל בארוכה), וואס דערויף (כבוד האשה) האט מען דעם צעסטן לימוד פון דעם דין הנ"ל בנוגע צו אן אמה העברי' (אז אביה סאר איר נים פארקויפן טיידן מ'קען מקיים זיין מצות יעד).

ווי דער דין אר"י 50 - "צו חכמים יהא אדם מכבד את אשתו יו"ט מגופו כו":
 ס'איז מובן אז דער דין רעדט נישט וועגן איינעם וואס איז מבוה גופו ח"ו, כפסק ההלכה⁵¹ אז "אין לו לאדם רשות על גופו כלל להכותו ולא לביישו ולא לצערו בשום צער כו". נאר מ'זאגט מכבד זיין דעם אייגענעם גוף זיינענדיק "קנין הקב"ה"⁵², ואעפ"כ איז דער דין, אז וויפל אן אדם איז מכבד את גופו, דארף ער מכבד זיין את אשתו יו"ט מגופו.

דער לימוד דערפון איז בפשטות - ביהם איש לאשתו:

אע"פ וואס בכלל איז אן אשה און "עור כנגדו"⁵³ וסמל לו, פונדעסטוועגן דארף דער איש איר מכבד זיין נישט נאר כגופו, ווי ער איז מכבד זיך אליין, ד.ה. איר נאכגעבן און ארויסהעלפן אין אלע זאכן פונקט ווי ער טוט⁵⁴ פאר זיך אליין, נאר נאכמער - "מכבד את אשתו יו"ט מגופו", ער דארף איר ארויסהעלפן און מעורר זיין וכו' נאכמער וויפל ער טוט פאר זיך אליין, ד.ה. אפילו אויב זיין פרוי וויל האבן הילף אין א זאך וואס ביי אים איז דאס נישט אויז תומם מקום און ער מיינט אז ס'איז א קלייניקייט - דארף ער איר מכבד זיין און דעאלט ארויסהעלפן כלל התחנף אפילו על חשבון עצמו.

עאכ"כ ווען עס רעדט זיך (נישט וועגן דברי רשות, נאר) וועגן ענינים טובים וקדושים והומ"צ - אז די פרוי וויל לערנען תורה כולל תורת החסידות, און וויל ארויסגיין טאן אין הפצת היהדות והפצת המעניות חוצה, איז א זיכערע זאך אז דער מאן דארף מכבד זיין איר רצון (און - יו"ט מגופו) און איר מעורר זיין און ארויסהעלפן בכל אופן האפשרי.

ד.ה. אז אע"פ וואס בנוגע צו אן אשה זיינען דא הגבלות בנוגע לקיום המצוות ותלמוד תורה (נא"ר)

- .. און ספעציעל בדורנו זה, וועלכער איז א גלגול פון דור יוצאי מצרים ..
- .. און מ'זעט איינגעלעך בטבע נשי ובנות ישראל, אז ביי זיי (מער ווי ביי אנשים) זלייגט זיך בפשטות צו ארויסגיין שוין פון גלות ..
- ס"ט
- .. וואס דערויף (כבוד האשה) האט מען דעם צעסטן בולטן לימוד פון דעם דין הנ"ל ..
- .. היפך פסק ההלכה אז "אין לו לאדם רשות על גופו כלל להכותו ..
- .. ד.ה. איר נאכגעבן און ארויסהעלפן אין אלע אירע זאכן ..
- .. און דערמיט ארויסהעלפן בכל התחנף אפילו על חשבון עצמו ..
- .. און וויל ארויסגיין (באופן דציניעות) טאן אין הפצת היהדות והפצת המעניות חוצה, איז א זיכערע זאך אז דער מאן דארף מכבד זיין איר רצון ..
- .. צו אן אשה זיינען דא הגבלות בנוגע לקיום המצוות ותלמוד תורה (נא"ר) ..

- 1 -

"הלכות הצדיכות להן כו' וכל מ'ע שאין הזמן נרמא וכל מצות לא תעשה כו' 54" הגן צנו חכמים גא ילמד
אדם את בנו תורה כו' 54 אבער דאס איז נישט בנוגע לענייננו, ווארום נשים זיינען אגד מחוייב אין לימוד
 תורת החסידות 55 וועט רעדט וועגן ידיעת ה', ואהבתו ויראתו וכו' - שגם הנשים מחוייבות בהן 56, און
 זיינען אויך מחוייב אין כללות הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה 57.
 וכידוע אויך בוכרונות כ"ק מו"ח אדמו"ר דער גודל הכבוד וואס מ'האט אפגעגעבן לנשי ישראל ביחס
 ללימוד התורה שלהן וכו' 58.
 ובפרט אז בוכות עבודת הנשים דוקא וועלן אלע אידן (אויך די אנשים) ארויסגיין פון גלות, דארטן די
 אנשים ויכער זיי ארויסהעלפן אין אזא וויכטיקע עבודה.
 י. בכדי נאכמער צוגעבן אין די החלטות טובות און די עבודה בטובעל וואס וועט ארויסקומען פון דעם
 כינוס של בנות ישראל - וועט מען אין דעם משתף זיין כל המתוועדים כאן דורך געבן א דבר גשמי - די
 מזונות פון דער התוועדות.
 ויהי רצון אז דער כינוס זאל זיין בהצלחה רבה ומופלגה, און מ'זאל אננעמען מאסיקע החלטות בהתאם
 דהנ"ל אין אויספירן דעם המקד קדוש פון נשי ובנות ישראל.
 און דורך דעם וואס די נשי ובנות ישראל וועלן אויספירן זייער שליחות, וועלן זיי טאקע ברענגען די
 גאולה, וואס דעמולט וועלן זיין די "נישואין" בין הקב"ה ונסתת ישראל 59, שלימות הגילוי פון ידיה
 בתחתונים, און ס'וועט דעמולט נתגלה ווערן מעלת הנשים 60 (כנס"י) - ונקבה תסובב גבר" 61, און
 "מהרה 62 ישמע כו' קול התן (און אויך) וקול כלה".
 במהרה בימינו ממש, ובשמחה ובטוב לבב.

----- * -----

אוריאל פיליא
 ווי זאגן זיי
 זאגן זיי
 זאגן זיי
 זאגן זיי
 זאגן זיי

- . . און "צנו חכמים לא ילמד אדם- בתו- תורה כו'" אבער דאס איז נישט בנוגע לענייננו, **מעינות התורה, תורת החסידות** 54) - ווארום נשים זיינען אגד מחוייב אין לימוד החסידות וואסעלכע רעדט וועגן ידיעת ה', ואהבתו ויראתו וכו' - שגם הנשים מחוייבות בהן, און זיינען אגד מחוייב אין כללות הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה . .
- . . גודל הכבוד וואס מ'האט אפגעגעבן לנשי ישראל ביחס ללימוד התורה שלהן וכו'.

ס"י

- . . דורך געבן א דבר גשמי - די מזונות (- לקח) פון דער התוועדות . .
- . . וועלן זיי טאקע ברענגען און צואיילען די גאולה . .
- . . און ס'וועט דעמולט נתגלה ווערן גודל מעלת הנשים . .

* 54) כלשון הבעש"ט באגה"ק שלו הידועה (נדפסה . .) כשיפוצו מעינותיך.

- (1) ראה כש"ס (הוצאת קה"ח) חוסמות סקכ"א ואילך. ועוד.
- (2) כתורת אהר"ו הירדעה - "היום יום" ב חשק. ס' השחיות חש"ב ע' 29 ואילך. ועוד.
- (3) ראה זח"ב טג, ב. פח, א.
- (4) ובכללות יותר - כל ספר שמות הוא ענין כללי: בחלת הספר (פ' שמות, וארא, בא, בשלח) מסופר ע"ד גלות ויציאת מצרים, ענין כללי בתורה ובעבודת ה' (נוסף לזה ש"בוציאך את העם למצרים" הוא הכנה ל"תעבודן את האלקים על ההר הזה" (מתן תורה)); פ' יתרו ומשפטים - מ"ח; פ' תרומה, תצוה, כי תשא, וקהל, פקודי - משכן, ביאור סדר זה במפרשים - ראה לק"ש ח"ג ע' 908 ובהערה 43.
- (4*) ראה שר"ע אהר"ו או"ח סי' ס"ד.
- (5) תורה מלשון הוראה - ראה רד"ק לתהלים יט, ח. ס' השרשים שלו ערך ירה. גר"א ר"פ בראשית בשם הרד"ק. ובזח"ג נג, ב: אמאי איתקרי תורה בגין דאורי.
- (6) תנומתא וארא טו (באבער - כ). שמור מ"ב, ג. (7) ראה רמב"ן ריש מרשתנו. ועוד.
- (8) ריש מרשתנו. (9) מרש"י (מכילתא) עה"פ.
- (10) וראה לק"ש ח"ג ע' 901-900. ע' 908-907. חס"ו ע' 257 ובהערה 40.
- (11) ראה שמור"פ ז, ה (הובא גז' באוה"ת מרשתנו ע' א"עו-א"עז). וראה גם ד"ה ואלה המשפטים תשל"ח סוף ס"ב. ס"ח.
- (11*) קידושין בסופה.
- (12) חו"א מרשתנו עד, ג ואילך. סה"מ חקט"ה ע' רמו ואילך. סה"מ צ להצ"צ מצות דין עבד עברי. וראה שם בסופו. ועוד.
- (13) ועפ"ו מוכן מ"ש ואלה המשפטים גז' כי תקנה עבד עברי גז' מיד לאחר פרשת מ"ח. כי בעבודת עבד עברי מתבטאת התחלת עבודת האדם לאחר מ"ח - לברר ולזכר גשמיות העולם ולעשותו לדירה לו ית' (ראה לק"ש חס"ו ע' 267). ואף שעבד עברי במשטות הכתובים הוא ה"פן תוכן מ"ח (שלא שמע ציווי ה' ולא תגנוב ולי בניי עבדים) - ראה לקמן הערה 31.
- עוד ביאורים במסמיכות הפרשיות - ראה ראב"ע, רמב"ן, אברבנאל, לק"ט עה"ט. הביאור בזה ע"ד המשם - בלק"ש חס"ו ע' 266 ואילך.
- (14) נדמש בתו"ח שמות עא, ב ואילך. עם הגהות (ושינויים קלים) באוה"ת מרשתנו ע' א'קכו ואילך. וראה דרך חיים שעיר התפלה חס"ו ואילך. סה"מ צ להצ"צ מצות יערד או מדין אמה עברי' (פג, ב ואילך). ד"ה מצה זו תעריב. ועוד.
- (15) אוה"ת שם.
- (16) והוא דבך בלתי רגיל כלל שהצ"צ ישתמש בתוארים כגון דרושי אהר"ו. וזע"ק מההנהגות לומר

(4) . . [דוגמת כל הגליות שנקראות ע"ש מצרים] () - נוסף לזה ש"בוציאך את העם ממצרים" הוא הכנה ל"תעבדון את האלקים על ההר הזה" (מתן תורה) . .

.. משכן והמשכו כל ביהמ"ק (רמב"ם הל' ביה"ב בתחלתו) ..

[לצד הערה 16 ציינו המניחים סימני-שאלה. כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק את סימן- השאלה הראשון, ותיקן כדלהלן]

(16) והוא דבך בלתי רגיל כלל שהצ"צ יכנס וישתמש בתוארים כאלו על בנוגע דרושי אדה"ז. וזע"ק מההנהגות לומר שמועה זו נאה כז' (עירובין סד, א).

2

(שמונה-עשרה ח"ב) (עירובין ס"א-א).

(17) נזח, ה. (18) ראה רמב"ם ריש הל' ביהב"ח. וראה לקו"ש חט"ו ע' 302 ואילך. וש"ג.

(18*) תניא רפ"ו.

(18***) ובתלולת ספר שמות (עד פ' יתרו) מסופר ע"ד גלות ויצ"מ - בתור הקדמה והכנה למתן תורה (לקו"ש ח"ג ע' 908).

(19)

(19*) ובמסעות - עבודת העבד (בפ' משפטים) תוכנה - עשיית משכן פרט לה' בביתו ועבודתו הפרטית; ועשיית המשכן (בפ' תרומה) - משכן הכללי בעולם (כדלקמן הערה 43).

(20) ראה בר"פ ע"א, ב. זח"א קנז. א. אוה"ת נ"ד ח"ב ע' תתקצא ושם ע' תתנח ואילך.

(20*) יבמות סג, א (ובפרש"י).

(21) ומלת נשי ישראל מדרגת גם נצי"ח (הבאה לפני ובתקדמה לג' משרות ועינינו אלו, כנ"ל הערה 4.(18***) כי בוכות נשי צדקנות נאלו אבותינו ממצרים, כדלקמן בפנים.

(21*) יתרו יט, ג. מכלתא ופרש"י עה"פ. (23) מכלתא שם. ועד"ו בפרש"י.

(24) ויקהל לה, כב. רמב"ן עה"פ. ועוד.

(26) לנשי ובנות ישראל בעת ביקורו בדיגא יב-כ אדר תרצ"ד (לקו"ד ח"א חקצא, ב ואילך).

(27) להעיר מקידושין לה, סע"א.

(28) כידוע שעבודת האדם צ"ל כמו בחי' עבד לה' - כמ"ש (בחר בה.נה) "כי לי בני עבדים", אם עבדים" (פיטס היום הרת עולם). ועוד. וראה תניא פמ"א (נז, א) "שכל אדם צ"ל בשתי בחי' ומדרגות... בחי' עבד ובחי' בן". וראה המשך תרס"ו ע' קנז. ע' שם ואילך. וראה הערה 30.(29) "כי ימכור איש דא קוב"ה את בתו דא נשמתא קדישא (ישראל) לאמה למהוי אמה משתעבדא בנייכו בהאי עלמא" (זהר פרשתנו זו, סע"ב. וראה שם צד, ב), וכשירדת הנשמה בגוף נק' אמה (תקו"ו בסוף החיקונים חיקון ז (הובא באוה"ת מרשתנו ע' א'עט)).

(30) ובכללות - ירידת הנשמה היא מעולם האצילות לעולמות בי"ע, דכשהנשמות היו בעולם האצילות קודם ירידתן בבי"ע נק' בנים לה' או בתי (ברתא דמלכא), וכשירדו לבי"ע שנשעו יש הדבר נפרד נק' עבדים או אמה (אוה"ת שם ע' א'קלס-מ. וראה המשך תרס"ו שם).

(31) ומה שעבד ואמה בפשטות הכתובים קאי על עבד ואמה לבן אדם (עבד לעבדים) ולא עבד להקב"ה.ואדרבא - בפשטות היר"ו-דבר של חסרון הבא ע"י מכירת ב"ד בגניבתו או ע"י מכירת עצמו, היפך מעבד לה' [שלכן רוצעים את אזנו - כי "אזן ששמעה על ה"ס לא תגנוב והלך וגנב תרצ"ע, גם ועכ"פ - במוכר עצמו... - "אזן ששמעה על ה"ס כי לי בני עבדים ולא עבדים לעבדים והלך זה וקנה ארון עצמו" (מכילתא ופרש"י מרשתנו כא, 1)].

(31) .. ואדרבא - בפשטות הרי"ו צב מצב של חסרון הבא ע"י מכירת ב"ד בגניבתו או ע"י מכירת עצמו, היפך מעבד לה', [שלכן רוצעים את אזנו - כי "אזן ששמעה על ה"ס לא תגנוב והלך וגנב תרצ"ע, גם ועכ"פ - במוכר עצמו..

הנה גם פרט זה (עבדים לעבדים) ישנו בירידת הנשמה למטה בגוף וגשמיות העולם, כמבואר באוה"ת מרשתנו (ירוש' ע' א' קכח) שבתי "עבדים" לה' הנרמזים בפרשה זו "ע"כ צ"ל שיש להם התקשרות בגשמיות ג"כ דאל"כ היו נק' בני חורין" ומ"ש כאן "עבד או אמה הוא חפצו שאינו בן חורין גמור" (ולא כמו "כי לי בני עבדים" וצדיקים הגדולים הנק' עבדים - שהם עבדים למעליזתא, עבד לה'), כי יש לתן תאווה וגשמיות וזו "שעבוד לרשות אחר" (עבד לעבדים), לגשמיות העולם.

וע"י עבודתו בבידור וזיכוך הנח"ב והעולם נעשה בן חורין (מעבודתו לגשמיות) ונעשה רק עבד לה' גב, וזו אמיתית ענין דבני חורין.

(32) ראה דרושים הנ"ל (הערה 14) הביאור בג' דרגות אלו בתפלת כל יום.

(33) גיטין יג, א. (33*) ראה יבמות שבהערה 19* (נעתק לעיל בפנים).

(34) שה"ש יג, ט. שהש"ר עה"ט. (35) ראה מרשתנו כא, ז ואילך. (36) דרושים שבהערה 14.

(36) סוטה יז, א.

(36*) ראה לקו"ת שה"ש מ.א. ד"ה שמה השמה תרנ"ז -סה"מ תרנ"ז ע' קעז ואילך. ובכ"מ.

(37*) וראה דרך חיים שם מפ"ו, העילוי באשה ובת לגבי אמה עברי' (גם במשטות הענינים).

(38) וא"ם רעה בעיני אדוני' אשר לא יערה" - או "והפדה", כמשנ"ת בדרושים הנ"ל. אלא שבוה גופא הסדר הוא משכנות יעודה קודמת למצוות הפדי' (בכורות יג, א. רמב"ם הל' עבדים פ"ד ה"ז), כי חלליה השלימות היא - יחוד זו"ן, חתן וכלה.

(38*) רמב"ם שם הי"א.

(39) שם ה"ג. (39*) מרשתנו כב, ב.

(40) ואין ביה דין מוכרים את האשה בגניבתה (סוטה כג, ב. רמב"ם הל' גניבה פ"ג הי"ב).

וגם בנוגע למכירת עצמו - אין אשה יכולה למכור את עצמה לאמה (מכילתא משפטים כא, ז. רמב"ם הל' עבדים פ"א ה"ב).

(41) רמב"ם שם ה"ב. - המקורות - נסמן באנציקלופדי' תלמודית ערך אמה העברי' ע' לא הערות 47-49.

(42) שם ה"ה.

(43) ולהעיר שגם המשכן (ושכנתי בתוכם) הו"ע של יעוד - ויעודו לך שם (תרומה כה, כב), אועז לכם שמה (תצוה כט, כב) - ראה אוה"ת שם ע' א' קמב, וכן במ"ת הי' יעוד (יחוד) הקב"ה וכנס"י - יום חתונתו זה מ"ח.

יש לומר החילוק ביניהם (וסדר ג' פרשיות אלו): מ' יתרו (מ"ת) - יעוד מלמעלמ"ט; מ' משפטים (יעוד אמה העברי') - יעוד מלמעלמ"ע, ע"י עבודת האדם (יחוד איש ואשה) במשכן המרטי; מ' תרומה - יעוד במשכן בעולם, חיבור ב' הקיום השראת השכינה למטה (מלמעלמ"ט) במקום המשכן שנעשה ע"י עבודת האדם (מלמעלמ"ע).

(43) .. פי תרומה - יעוד במשכן הכללי, בעולם, חיבור ב' הקיום ..

4

- 44) ולתעיר גם ססיום הכינוס הוא בא' דראש חודש אדר - השייך במיוחד לנשי ובנות ישראל כידוע שנשים משמרות ראש חודש יותר מן האנשים (פדר"א פמ"ה. הובא בטור או"ח סתי"ז. ועוד). וראה לקו"ש ח"ח ע' 315 ואילך ובהנסמן שם. וראה בהנסמן לקמן הערה 46.
- 45) סוטה יא. ב. שמרר פ"א. יב. 46) במדב"ר פ"ג. ו.
- 47) ראה י"ל ש"ש רות רמו חרו בסופו (ממד"ש וז"א רות): אין הדורות נגאלים אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור.
- 48) שער הגלגולים הקדמה כ. ל"ח וספר הליקוטים (להאריז"ל) שמות ג. ד.
- 49) להעיר ממאמרי אדה"ו ענינים (ע' שמג ואילך. ע' שמד ואילך. ועד"ו באוה"ת תשא ע' א'תקפה ואילך) ד"ה ענין ר"ח שהוא י"ט של נשים שמשמרות אותו יותר מהאנשים משום שלא רצו ליתן נזמיהן לבעליהן במעשה העגל - שנשים מרגישים יותר מאנשים אך שאין ממש במולות ושרים דלמעלה כו'.
- 50) יבמות סב. סע"ב. רמב"ם הל' אישות סס"ו הי"ט. וראה ב"מ נט. סע"א. שו"ע אדה"ו חו"מ הל' אונאה ס"ב.
- 51) שו"ע אדה"ו שם. הל' נוקי גוף וגנש ודיניהם ס"ד.
- 52) רמב"ם הל' רוצה ושמירת נפש פ"א ה"ד. רדב"ז הל' סנהדרין ספ"ח.
- 53) בראשית ב. יח. יבמות שם.
- 54) הל' ת"ת לאדה"ו ספ"א. וראה גם ספר הסידים סי' שיג. ב"י או"ח סמ"ו. רמ"א יו"ד סרמ"ו ס"ו. ועוד.
- 55) ראה גם אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' תסה ואילך. ח"ד ע' קפו ואילך. ח"ה ע' שלו ואילך. ועוד.
- 56) "שחיובן חמירי כו" - אגרת המחבר בהקדמת ספר החינוך.
- 57) גוסף לזה שיש לה שכר כשלומדת הלכות שאינן צריכות להן - הל' ת"ת שם. וראה לקשיחת אחש"פ ס"ז.

הגהה שני'

בס"ד. משיחת ש"פ משפטים
מבה"ח אדר ראשון, ה'תשמ"ו

א. דעם שכת קומט פאר א כינוס פון
בנות ישראל וועלכע האט זיך אנגע-
הויבן בערב שבת קודש, אין דערמט
פארענענדיג אין דעם שבת, אין דער-
נאך כיום ראשון וואס נאך שבת.

וויבאלד אין יעדער זאך אין בהשגחה
פרטליך אין פארשטאנדליך, אז דער כינוס
איז פאר געווען (היינט) ענינים מיט דער
צייט ווען ער קומט פאר, צום ארעם
ערשטן — מיט דער נפרוש (אין תורה
פון דער צייט וואס דערמיט דארף מען
לעבן אין דער צייט, ד.ה. אז דאס נאך
לעבט און גיט ארויס דער חובו הקבועה
פון יעדן אידן אין דער באטרעפנדיגער
צייט, ובענינו — וויבאלד אז דער
כינס קומט פאר במשך כמה ימים —

מיט דריי פרשיות בתורה: פי יתרו —
וואס משכת פי יתרו ממברך יום הששי
(התחלה הכינוס), פי משפטים — די
פרשה פון דעם שבת (המשך הכינוס),
און פי חרושה — די פרשה פון יום
ראשון (יום הכינוס).

ב. די ערקלערונג אין דעם —
ובהקשרה:

כאטש יעדער פרט אין תורה איז
וועלכעטאָרשענדיגער, אז ענין יסודי
וכללי ונצחי לכל התורה כולה ובכל
עניני ידות, סוגנטווענדיג זעט מען אז
געוויסע פרשיות אין תורה רעדן מער
בגלוי וועגן ענינים כלליים ויסודיים.

צווישן זיי זינען די פרשיות שבתורה
פון אט די וואסן (מיט וועלכע דער
כינס איז פארבינדן) — פי יתרו, פי
משפטים און פי חרושה.

אין פי יתרו ווערט דערציילט וועגן
נות תורה — וואס איז דער כלל ויסוד
פון כל התורה והיהדות: בשעת מן
תורה האט דער אויבערשטער אויס-
געקליבן ארום אולם ווינעם א פאלק, אז
האט זיי דערמולט אָנגעגעבן כל התורה
כולה וועלכע אין דער וועניגער-
פאר דער התנהגות פון אידן און פון כל

1) כינוס ביום שבת וראשון (ה'תשמ"ו)

4) דער גמרא 33 - 35 ע"ג 313 ע"ג

- 1) ראה שם ודעווא (הר"ח) השפוט סג"א ואלק ונד.
- 2) במורת ארצו הורגה — היום ימי כ השנה.
- 3) פי השפוט ח"ב ע' ו' ואלק ונד.
- 4) דעם זייט ע"ג א' א.
- 5) וכללות יתרו — כל עשר שנה וזא ענין כללי במורת המסר (א' שנתו וזא, בא' בשלח) מאמר ע"ד בלתי דומת מורים, ענין כללי בתורה ובשבתה די ווינעם כל המצוות ונקיפות בימי מצרים (בר' פס' 15) — נוסח ליל שבתוואן את מצות סעודתו הא' ובעל התעוררות את האלקים על רחל הוה' וכלל מירושל' פי יתרו וספסוק — מלת פי חרושה תורה, פי וואס ונקיפות ענין — ספסוק וספסוק פי מנחה (בכינוס וז' בימי סחורוואן) ביאר קוד' ז' כפרשות — ראה ערע"ט וז' ע' 988 הקד' 13, ע' 44 ע"ג.
- 6) ראה שם עה"ת א"ת כ"ב ע"ד.
- 7) תורה שלשה תורה — ראה ערע"ט וז' ע"ד.
- 8) ה' ה' השפוט ע"ד ע"ד וז' ע"ד וז' ע"ד וז' ע"ד ע"ד.
- 9) בשם ערע"ט וז' ע"ד ע"ד, בא' מאמר וספסוק תורה ע"ד וז' ע"ד.

1 (ע"ג)

נותרת השיחה

בס"ד. משיחת ש"פ משפטים, מבה"ח וער"ח אדר ראשון, ה'תשמ"ו (אעד)

ס"ב

.. אן ענין יסודי וכללי ונצחי בכלל התורה כולה ..

4) .. משכן והמשכו, כל ביהמ"ק ..

תשורה משמחת הנישואין של מנחם מענדל ושרה שאשא פיקרסקי

העולם כולו עד סוף כל הדורות אין
מתן תורה (וזהו טעמו של בעשורן די
גידה פון התחנית לא יעלו לעליונים
אין עליונים לא ירדו לתחתונים) האט
איינגעקענט דעם בח און אידן און אין
דער גידה און דורה תוביה פאר ענין
אויפטאן דעם ביורו וויבן און ארציי-
ברענגען קדושה אין די דברים גשמיים
פון וועלט און מאכן א דירה לו ית'
בתחתונים.

מ'שפטיט און א פארזעצונג צו די
עשרת הדברות שנבנתו תורה (כא'
יתרו) - ווי עס שפטיט "אנה
המשפטים גר", כל מינו שגאבר כי
ואלה מוסרי על הראשונים, מה
הראשונים מינין און אין פקטיים און
דערה בנייה הווישול'דיקע זוד וועגן
מתן תורה ובפשוטו: משפט משפטים
אין די ערשטע פרשה גאר מיל און
וועלכע עס יעדט זיך באריכות וועגן
דינים ומצוות ואס זיינען פארבונדן מיט
דברים וענינים גשמיים ואס חובבן אין
- ביורו וויבן גשמיית העולם און
מאכן א דירה לו ית' בתחתונים.

במחשבות תורה דער ערשטער זיד
פון "אילה המשפטים אשר השיב
לפניהם און כלו וקנה עבדי עבדי עש'
שום יכירי ובביתך יאז לחשי'
חשב וקנה אין דעם שפטיט זיך אס
כללות עובדה האומי' (במשך כל ימי
חיינו ובכללות - במשך שנת אלפי שנת
דורה קעלט) לשמש גאר קוויי (מבטאר
במחשבות) ביורו וויבן הגוף העולם
עיי תוביה, און זיי זאלו ווערן א דירה לו
ית' ואס דער בח ויכולתו ליה און עני'
בעין קענען בא מחשבות, דילקבו (פניני
די

אין דאס גופא שפטיט זיך (מער'
במחשבות) אין דריי דרגות - עבד
כנועני, עבד עברי און אמה העברי,
כמבאר אין דעם דרוש הדרוש פון דעם
אלטן הכריז' וועלכען דער צ"צ רופט
אין "דרוש נכבד מאד" די דריי

- 10. תוספתא דאורייתא טו (בבאב"ר - 25 שפיר ט"ב)
- 11. ראה הרבני ריש פרשתו וזהו
- 12. ריש פרשתו
- 13. ריש פרשתו (בבבאב"ר ע"ב)
- 14. ראה ריש תוב ע' מאנא"ט ע' שפטיט
- 15. חז"ל ע' דא המכירה
- 16. ראה שפיר מ"ד ה' (נכבד וזהו באריכות המשפטים תורה זכר פון)
- 17. ריש פרשתו ע' אקראמות. ראה גם דורה ואלה
- 18. ריש פרשתו ע' אקראמות
- 19. ראה גם נכבד וזהו
- 20. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 21. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 22. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 23. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 24. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 25. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 26. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 27. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 28. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 29. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 30. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 31. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 32. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 33. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 34. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 35. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 36. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 37. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 38. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 39. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 40. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 41. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 42. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 43. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 44. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 45. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 46. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 47. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 48. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 49. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 50. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 51. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 52. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 53. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 54. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 55. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 56. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 57. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 58. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 59. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 60. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 61. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 62. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 63. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 64. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 65. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 66. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 67. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 68. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 69. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 70. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 71. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 72. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 73. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 74. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 75. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 76. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 77. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 78. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 79. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 80. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 81. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 82. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 83. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 84. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 85. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 86. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 87. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 88. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 89. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 90. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 91. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 92. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 93. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 94. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 95. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 96. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 97. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 98. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 99. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון
- 100. ראה גם נכבד וזהו המשפטים זכר פון

(אין ח 2)

.. און מאכן א דירה לו ית' בתחתונים ..

.. די ערשטע פרשה נאך מ"ית, אין וועלכער עס רעדט זיך באריכות ..

15) .. ראה ראב"ע, רמב"ן, אברבנאל, לק"ט עה"פ .. [סימן בעיגול תיבת "לק"ט", ובצד הגליון כתב:] ?

18) והוא בלתי רגיל שהצ"צ יכנס וישתמש בתוארים בנוגע למאמרי אדה"ז. [תחלה נכתב "בלתי רגיל כללי", ועל תיבת "כללי" ציינו המניחים סימן שאלה. כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק תיבת "כללי" וסימן-השאלה; תחלה נכתב "יכנס לתוארים", ותיקנו המניחים שיהי כתוב "יכנס וישתמש בתוארים", ובצד הגליון כתבו סימן שאלה. כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק את סימן השאלה; כמ"כ על כללות החערה כתבו סימן שאלה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א מחק זאת]

מדרגות עבד כנעני, עבד עברי או אמה העברי' או עבדות השם - כנעני האדם.

אין פ' תרומה רענד יוד וועגן דעם זעלן - רעגן לי מקוש ושכונני כנסת'י וזאג דערטר לקרנט מען אפי' דעם נצווי אפי' אלהי בדי מנסעות בית ראשון שני וישלשין - זאג אין אפי' א כלל ויטר אין אדוקים, און אפי' דעם משכן אין נשאל געווארן די כוונה זאן (מז' און עבדות עבד עברי כ"ו) דירה בתחנינים - השראת המשינה אין א מקום געשען בעולם - זעט מקו, פ' די דורי פרישות - יתרו, משפטים והרבה - רענד וועגן יסודות ומלכים עקייים חזרה ומצוית ודורות און - וועגן תבלית כל הבריאה לעשות לו ית' דירה בתחנינים

אין די תרומות למען אין אפי' המשך וסוד אין דער צנזורה פון צעית דירה לו ית' בתחנינים, פני יתרו רענד יוד וועגן חזון חזרה - ביטול תורה און די הכנה והנחמה נח למעלה אפי' זען די עבודה פון לעשות לו ית' דירה בתחנינים, דערנאך קומט י' משפטים וזאג עט רענד יוד וועגן עבדות העבד

החלת עבודה זו בעולם מצד המלכה דערנאך פ' תרומה - וועגן משכן, זאג עט עקיי' נשאל די כוונה פון דירה בתחנינים, ושלשני בתחנינים הפרשיות - עבדות כל י' והיחייב מ"ח אין דער עינו פון תורה בלימוד התורה יקום המצוות, וזאג דיגן אלס הכנה והחנה כח הוראה וירושפירוד די עבדות כמעל פון מאכן א דירה בתחנינים, עבדות העבד באדיש די שלימות התורה און די בעולה בעשרו צו מאכן תורה א משכן ודירה לו ית' - עניינות פון מאכן א משכן ודירה לו ית' מיתוו הפרטי ומכל ענינו והמלך בעולם, כמ"ש, ושלשני בתחנינים, בתוך כראי, כ"ו - מאכן א משכן בכל העולם - א דירה לו ית' בתחנינים.

ג. ווי גערענט מיל מאל האבן אדישע פרושן און מענטשן א ווי ליקע און האקס וויכטונקע שלוחות אין דורבירו דעם ארבעטשטיט טונה בבריאת העולם צו מאכן א דירה לו ית' בתחנינים, וזאג אין בענינים וריבונן אין דער הארץ פאר וויכטונקע און עקטם פריער ווי די פון אדישע מאנס ביל.

ווי פונעם עס משמעות אין א בית ודירה פרשות ויזאג אין דעם שטינגל ווד אה, כביכול, כללות תורה לו ית' בתחנינים, און די פרוי אין געווען הובינג, דער עיקר הסוד פון דער

Handwritten notes in Hebrew, including dates like 22.12.2021 and various phrases related to the text.

22*

23*

Handwritten notes in Hebrew, including dates like 22.12.2021 and various phrases related to the text.

3 (100)

- .. די דריי מדרגות עבד כנעני, עבד עברי און אמה העברי' ..
- .. השראת השכינה אין א מקום גאשא' ודברים גשמיים בעולם ..
- .. עבודת העבד באדייט די (שלימות ה)עבודה און די פעולה בעוה"ז ..

**22 שגי דרגות אלו ישנפן גם במשכן עצמו .. [על הערה זו ציינו המניחים סימן שאלה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א מחק זאת]

23 .. ירושלמי תענית פי"ד ה"ה. ועוד).

תשורה משמחת הנישואין של מנחם מענדל ושרה שאשא פיקרסקי

דירה הן בנוגע להנהגה בענינים
אנשיים הבית והן בנוגע להנהגה
בענינים רוחניים.

און אין די דריי ענינים ופרטים הנ"ל
(בעשיית דירה בתחומים) הןן חזרה
דער ענין פון חינוך גבנים הבנות
אנהייבנדיק פון קטנות — זעט מען אן

דאס הענגט אפ אינעם גרעסטן טייל און
זעט אין די פרטים אויפגאבע פון דער
אויבער, דורה, וכוונות העבד — די
עבודה פון דורכשניין בשל פון דירה פון
יח' נכסיות העולם — זעט מען אן די
אשה נקמה די, וטעם, און משתחו' וזעט
דער בעל בענגען אריין און שטיב, און
גרייט זיי צו זען דעם ששמן א' בני
לברוש און פון די חטים א' מאכל אדם,
פון העלכן משקוקט חיות און כח צו
לכבו און דיערע דעם אויבערשטן, בלשון

וחליי, אדם מביא חסיד חסידן בוכס
פשתן וזבס העפערדו על גבליה,
מאירה ענין העפערדו על גבליה,
חשון — מאכן פון שטוב א' משכב לוח
— זעט מען אן די אויפמירונג און דער
אוישער גייסט פון חינוך ווענדט זיך אין
הענגט אפ פון דער מרה.

וזעט דערפאר זעט מען אין די דריי
אויבערזעטאנען יסודות פון אוישי-
קייט ועשיית דירה לוי' (מאס) עבודת
העבוד, משכונ' — די מעלה פון נשי
וכנות ישראל לגבי אנשים הבנים;
בא פתן תורה און בא נדבת המשכן
וערן נשים דערמאנט אין תורה פס' די
אנשים:

די הקדמה צו בית און געווען, בה,
תאמר לבית יעקב¹, אלו השמים², און
עריט דערפון, והגיד כבודו³ אלהי⁴ —
אלו האנשים⁵, אזי אור בא נדבת
המשכן שמים⁶, יהואו האנשים על
הנשים⁷, פריע די נשים און דערפאר די
אנשים⁸.

און דער טעם איז קדימת הנשים
לנשים (בא פתן און נדבת המשכן) איז
(אין) כבוד וייער קדימה ומהנהגה
בעבירה זו, כנ"ל:

פירט באטיימעליקע אן אין גע-
וויסן פריעם האט מען אנפארטרויט
אויבער פרייע נאכמען און פרייע פאר
די מענטשן פון דער הימל אנפירונג אין
די יסודות פון אוישיקייט, בית און
עשיית המשכן, וזעט זיי וויאזוי דער ענין
פון נעבן קינדער א' תורה ודורות (מתן
תורה) און מאכן פון דער שטוב (החלק
בעולם — חסיד וטעה, כנ"ל) א'
משכב לוח (משכונ' בוכמס') — כללות
הענין פון לעצות לוי' ית, דירה
כהתחונם, ווי ערקערט אויפמירלעך
אין דער שיהא הידועה פון כ"ס מות
אמרדי⁹.

[1] ימות מנחם (ברשי"ת)
[2] המלה נבי' ישראל אודות כ"ס נביא
הוא לפני הדקדוק, כל' מרצית וענינים אלו,
כ"ל חסיד' [3] כל' כל' חסיד' [4] כל' נדבית נאמן
אנשים פשתן, בחלק נשים.
[5] ית' ית' י.
[6] ככללת האנשים עולם
[7] יתן ככללת שם ועדי' פריע
[8] יתן קודם כל' כ"ס
[9] (בענין קדימת הנשי)
[10] לשי' מות ישראל כ"ס מות ישראל
אין תורה ודירה וי' משכב כ' חסיד.

4 (אין עמ')

- .. הן בנוגע להנהגה בענינים בהבית והן בנוגע להנהגה בענינים הרוחניים ..
- .. דאס הענגט אפ אינעם גרעסטן טייל, און דאס איז די הויפט אויפגאבע ..
- .. און גרייט זיי צו - פון דעם פשתן ..
- .. האט מען אנפארטרויט אידישע פרויען נאכמען (און פריער פאר די מענער) מיט דער הויפט אנפירונג ..

עבד עברי"ז איז א העבדערע דרינג
 בענדור: ביי אים זיינען שוין ארויף די
 מדות פון נפש האלקות און נפש
 הבחימה, ביי אן איד ביי דער גהיב איז
 דא א תשוקה להי' זי איז אבער נאר גיט
 נהנהג בייזרן לקדושה, אן ער זאל גיט
 הגביר יסוד הטהרה צו האקות ערדיג, קיי
 ווי אן עבד וואס ברענגט צוויין אן איד
 אלע הענטיכייט פון די בני בית אכילה
 ושתי' זיי זיינען גאר אבער גיט ראי
 אכילת אדם - זיי זיינען נאר גיט גיט
 האכט און געבאקט, גיט גענעדערט פון
 זייער טרייערדיקן מחות.

די עבודה פון אמה עברי'ז און וואס
 די האיות מדות פון גיט ווערן נהנהג
 לקדושה (אחשבה) ביי אן זיין תשוקה
 איז גאר צו אלקות, קיי ווי די עבודה
 פון אן אמה עברי'ז כפשוטה, וואס איר
 עיסר עבודה באשטייט גיט אין ארויס
 גיט שאפן די פראדוקט פאר אכילה
 ושתי' (גם) פון ביטול האיות האמלית
 וואס האכט זיי איבער פון אחרות נגמל
 צו דברים האיות למיטה - מאכט
 קריש והתקוותה במישי' קדושה -
 (מפרנסת) ישראל מפרנסת לאכילת
 שבשמים

ביי אן עס ווערט די תכלית ושלמות
 פון אן אמה העברי'ז - מוחזק עיד אמה
 העברי'ז (ולו אדער לבנות), וואס דער
 מש ווערט זי אים אמה און זי ווערט
 אשתו - יחוד איש ואשה, וואס דער
 מולד (משקע) איש ואשה (זכר) איז
 משכנה ביהמ"ק, התכלית - והילת
 כבוד, גילוי כח האים למשה.

וברותיות - די עילי פון דער
 נשמה שואב בעולם הבריאה (ביי אמה
 עברי'ז) און עילת האיות, וואס דער
 מולד ווערט זי אים אמה און זי ווערט
 תכלית כתי' נרתי' (מלכות האיות),
 די עבודה ביהי כבוד הנפש, וואס דער
 פון הילת תכלית הבריה והאחשבה
 פון דער טוב ונשמות העולם און איד
 ביהי ונה, וואס איז דא ביי אן אמה
 ברירה ווערט נהנהג ונהנהג
 לקדושה: און עס ווערט דער יחוד
 (דער) פון כבוד (איד) מיטן איבער-
 שטן, יחוד חתן וכלה (זא ומלכות),
 וציו ווערט גילוי כח האים למטה (א)
 הילת חרשה) - די שלמות פון ודיה
 לל, לעצמותה, יתי בחותנות.

ה נאמצער:
 דער דין איז, אן און אמה העברי'ז
 נמכרת אלא למי שיש לה עליו אן לבנו
 קדושין בדי שתתן ארתי ליעודי'
 (ועדו אינה נמכרת בפרשה, ממני
 שצריך לנתיחה בדמים שראינו לגרוען
 בדי שמתרע מירונה התצאית, ד.ה. ארית

Handwritten notes in Hebrew, including a large arrow pointing from the left towards the right side of the page. The notes contain various words and phrases, some of which are circled or underlined.

24

111	דעה יתנהג שנושית 42 (הקטע לעל
מכתיב	
112	שליש א. ב. עמלתי ערש
113	אדם שמתנון כח, זי נאלי
114	מאמר א. א.
115	אדם לקח שיהי ב. א. ויהי שפת חנה
116	חתי (מרת) ויהי עי קמי איהל) בעש
117	הימים שמתנון ב.
118	אדם דוד הים עס פקו, העילת אמה ומת
לכח אמה עברי' (נת כפשוט העניות)	
119	אדם רגע כתי' ארתי ארתי לא יעדי -
א. תפילה, משימת ברושם תמי, ארית ענת	
נשא וצור רוח עימת יצירה לבינת חרתי	
ובכוחו ב. א. א. ויהי חל עינתו פיד חיל, כי	
תכלית הנישואין הוא - יחוד ויהי חתן וכלה	
120	הענין עס היא
121	עס דער

.. שאמן די פראדוקטן זאכען פאר אכילה ושתי' ..

.. וואס מאכט זיי איבער פון א "גראבן" מהות גשמי צו דברים הראויים לאכילה ..

לעל התיבות "רעיתי - מפרנסתי", על האות מ ציינו המניחים (בהמשך להגחה הראשונה) בצד הגליון למדרש ולכתיב בדא"ח. כ"ק אדמו"ר שליט"א ציין "41" אצל תיבת "מפרנסתי", ואצל מה שכתבו בצד הגליון

Handwritten number 6 in a circle.

מזוייט או מרועט ניט קענען מייער זיין
(אדער שוודע זיין) זי אמה — טאָר מען
איר למתחילה ניט פארקויפן, וואָרט
דער תנאים איז — יעדע אמה.

זעט מען דערפון דעם גדול העלוי
אין כבוד וואָס מיטט אָס דוקא צו אַ בת
ישראל:

מבדי צו פארקויפן אַ נכר לעבדות איז
גענוג — אַס איז לו תמכר בנכמתו,⁽¹⁾
און דערביי שטעלט מען ניט קיינע אַר
דערע תנאים:

משא"כ בנוגע אַ נכר בישראל, וואָס
איר פאטער טען איר פארקויפן אַלס אַן
אמה העברית, שפעלט מען אַ תנאי פֿון
איר מירועט איר נישט קענען מייער
(דערע מרות) זיין, טאָר ער איר
מלכתחילה ניט פארקויפן.

דאָס הייסט, און אַלעס וואָס דער
פאטער איז פֿון ער (אויס מאַג מיר אַבן)
וואָס נשאר פֿון גרויס לאַ קריגע וואָס
מלכתחילה אַפילו כּמת עשילי — וואָס
דוקא דעמולט מער ער טעריטירן זיין
טאטענדין זענן קער מבדי אַ זאל
אויסשעלפן מברנסה [הארום איר ניט
צוליב דעם ענין — וועלכער פאטער
וועט זען פארקויפן זיין טאטענדין,
און אַלעס וואָס בלאַ הכי איז אַן אמה
העברית יוצאת כּמיטעם וכו' (וואָס דאָס
איז איר אַ מעלה שמה לגבי אַן עבד) —
מברנסהוּקען, איר דאָס נאָך ניט גענוג
טען פֿון מיטל איר טען פארקויפן, און
מאָרע ווערן אַנגענוג פֿון מיטל איר
קענען מייער זיין, וואָרט אין אַ בת
בישראל דאָרף מען זען בכללי דעם
תכלית אירן — יעדע (אדער מיינע)
אמה, דער ענין החתונה וכו'ן בית
(וידה) בישראל.

דערפון איז איר מבין בנוגע אמה
העברית בירוש רוחניות הענינים: דער
כי ימכור איש את בתו לאמה, וידעת
הנשמה בגוף, קען למתחילה ניט זיין
סידור פֿון מיטען גלייך מתחלת הוידה
דעם תכלית הוידה, וואָס זי איז צורף
עלי — יעדע (אדער מירין) אמה, דער
יודד פֿון הקב"ה וכו' — שלמות פֿון
דער וידה לעצמותו ימי' כמתחומים.

ה. עיני הניל איז מבין ווי איר איז
דעם ענין כללי בעבודת ה' שפני
משפטים (עבודת העבד — די דנים
וועגן נכד האבא העברית) ברענגט זיך
אויס די מעלה פֿון עבודת נשי ובנות
ישראל אין עבודת ה': די שלימות
העבודה פֿון דער נשמה דאָ למטה
(כללות ענין דעבד אמה) לעשות לו ימי'
וידה כמתחומים בכל הדרגות הגיל
דריקט זיך אויס דוקא אין אַן אמה
העברית (א בת בישראל), די עבודה פֿון
אתחפא — מהפך זיך די מלות פֿון
הרב אין ענין וועלט בכלל לעבודה.
אז זי זאָגן ווערן אַ דודה לו ימי' און
דוקא באַ דער אמה עברי' (משפטי בני
אז עבד, אַ מנאסביל) דריקט זיך אויס
שלמות העבודה — יעדע האמה יודע

פירשטו כג. ה.
(1) וז"ל פֿון ימי' מיינע און וואָס נכמתה
(2) כג. ה. נכמתה ה' נכמתה פֿון ימי'.
(3) וז"ל כגון שלמות נשמה — און איר נשמה.
מבדי איר נשמה נשמה מלכתחילה אַפילו כּמת.
הענין ה' ענין איר זיך.
(4) וירוש של ה' — המורית — נשמה.
מנאסביליטען — שלמות פֿון אמה העברית ע' לו
עבודת ה' זיך.
(5) של ה'.

- .. טאר מען איר מלכתחילה ניט פארקויפן ..
- .. משא"כ בנוגע א בת בישראל, במצב וואס איר פאטער מעג איר פארקויפן ..
- .. און מ'דארף דערצו אנקנעפן זיין זיכער אז מ'זאל איר קענען מייעד זיין ..
- .. קען מלכתחילה ניט זיין סידור אז ..

7 (ind)

תשורה משמחת הנישואין של מנחם מענדל ושרה שאשא פיקרסקי

ז"ו (תק"ה ונכ"ה) - דירה לעצמות
ית בתחנתים, אך נאמרו וישיב בא
דער אבא תנכ"ה אז דא דער מאי
כחלת המכירה (דירה) אז דער תכלית
מן זין יעד (אדער פרוין) האט.

והא דרעמון איז מוכן דות או די
מלה שפולט זי אן דוקא אז א בת
בישראל (אז אמת אויז ינו א מוטליק),
כאוייז עס אז אין דער ענדת האט א
בת ישראל א מעלה לגבי אן איש - אז
דוקא נשי ובנות ישראל טוען איהן די
שלימות העבדות פון לעשות לו ית'
דירה בתחנתים (והאט דער בת לזה אז
נעקען בעיראך בא מ"ה, אן דער
פרער אויסדריק דערשוין איז אין משכן),
זי גערעט פריער - אז זי נעמען די
המים און שפוט האט דער בעל ברענס
אייזן און שטוב, און גרייטן זאט צו
למילוי ולמלא אדם, פון העלנו
מיאקומט חיות אויז בת צו לעבן און
עובד זיין את ה', כדומט המעלה פון
עבדות אשה הנכרר לגבי עבדות הנכר.
ג"ל.

כ"ו התכלית עבודה זו - יעד
האמה - דער ענין פון חתונה ובין בית
בישראל, והתכלית השלימות - הולדת
בנים ובנות, זו יז וקיים נחילה פון
דער דוגא פון אמי ובשיל בעלה, און
עס זוערט דער חתן פון איש ואשה,
והולדת בנים ובנות, תכלית השלימות
פון לעשות לו ית' דירה בתחנתים.

1. לויט דעם ביאור הנ"ל איז מוכן די
טיבות הנפער פון די דריי פרישות
הב"ל - יתרו משפטים וחרומה -
כשר מט מעלת נשי ובנות ישראל:

אז די דריי ענינים כלליים (בת,
עבדות העבד, משכן) בני פרישות אלו
איז אויטענטליך מעלה נשי ובנות
בישראל, וזיל אדירע פרישות אויז פני
בעל נעמען א היימלאיינפיל און דער

עבדה פון לעשות לו ית' דירה
בתחנתים - דער תוכן פון די דריי
אויבזערענאסע ענינים: מ"ה, חתן -
די נחתם כח צו דער עבדה פון לעשות
לו ית' דירה בתחנתים, והאט אלס

הקומה לזה האט מען גערעדט פריער
צו די נשים (בה האמר לבית יעקב) -
דערנאך איז דער עבדה געווען -
עבדות הנכר - וקיים די שלימות

היננה אגענדייטשע און א בת ישראל
(אמה דעבריה), בין דער תכלית
השלימות ביה - יעד' האמה, יעד
איש ואשה (מכ"ה ותק"ה), והאט דער

מולט און שכינה בינתי - רשענות
כתומם און דעם משכ"ה בית מ"ה;
דערנאך גודת המשכן - די שלימות
פומעל פון דירה בתחנתים, דער משכן
בגלוש"י (ניש נאר כבת פרוין) - האבן
די נשים מקיים געווען, לפני האנשים.

Handwritten notes in Hebrew, including a circled asterisk and some illegible text.

144 הלפני שום המשכן וטכניו (המשכן) וז"ו
של יעד - (ז"ו י"ד עס חתונה בת, בת, אונד
כ"ב כשר תהיו בני, כן - וזה ארית ש"י
אשמה וכן כשר היינד (שום הקמה הנשי -
הם חתונה זו חתונה) וז"ו י"ד י"ד י"ד י"ד
יש לומר החילוק ביניהם (היה ג' פרישות אלה
פן יתרו מ"ה) - יעד למעלה פן משפחה
נעמן אמה הנכר - יעד למעלה פן נכרות
האם יתרו איש אשה בשכח הנשי פן ויטה
- יעד משכח הכלי, כלום, ויחם כן הקים
הראש השכח לומר (לשלימות) כולם המשכן
עצמה פן כשרת האם מלמטה. ז"ו י"ד י"ד
214, 215, 216

Handwritten notes in Hebrew, including a circled number 8 and some illegible text.

.. והולדת בנים ובנות*, תכלית השלימות פון לעשות לו ית' דירה בתחנתים ..

ס"ז
.. ווערט די שלימות העבודה אנגעדייטעט .. [תחלה נכתב "העבודה", ותיקן כ"ק
אדמו"ר שליט"א כנ"ל]

(* שבכל א' מהם - ג' שותפין; אב ואם והשם, כביכול (נדה) ..).

ח. ע"פ המבואר לעיל או
סארטאנדיק די שייכות פון דעם כינוס
דבנות ישראל וואס קומט פאר כינים
אלו מיט די פרישות שבחורין פון ימים
אלו (מ' יתר, משפטים, תרומות),
און דער לימוד וואס מ'קען דערפאר
ארויסנעמען בנוגע צו דעם כינוס - אז
א צווייטדיקער לימוד:

אין צום

דער ערשטער לימוד וואס מ'האט
דערפון אין - די ספעציעלע שלוחות
והפקיד פון בנות ישראל צו מאכן א
דירה לית בהחנותם, דורך דעם וואס
יעדערע פון זיי וועלן, בעדה, מקורב
במשל חתונה האבן און ארומגעלויבן א
בנות ישראל - א מעבל לה, כולל
דורך משפוח זיין איה איר מאן בכל
עניני מדינה וחמיצ' און ארטי-
הערטוען ענדער מיט א הערץ על
טורת הכורש, דער ענין פון כחו תורה
הפריש.

און אויך אויך - משפוח זיין אויך
דעם גאנצן ארום אין המשנת היהדות
והפנת המעינות חוצה, דורך זיין א
דונמא חיי וי ארדישע מרד און סאך
טעך דארהן זיך אויפפירן. וואס דעמלט
וועט זיין - מגלה תחינה וכו' העשיתה
רבנות.

און דערצו האבן נשי בנות ישראל
אויך די סאפעט וויכטיקשע שלוחות -
צו ברענגען די נאולה האלוקות
והשלימה, ווי גערעכט מען צויען פאר,
אז קען זיי בא עירום זיין, משפוח
(במחול) נשים צדקנות גאלא אכאמעו
במצרים - אזוי אז דאס אינד בכל דור
ודורי, און ספעציעל בדרבנו זה, העל'
כער אין א גלגול פון דור יוצאי
מצרים.

און מויעט בעבע נשי בנות ישראל,
אז בא זיי (מער ווי בא אנשים) לייבט זיך
במשפוח צו ארויסגיין שוין פון גלות,
און מ'דארף זיך מיט זיי ווייניקער
אמפערן און מ'דארף שוין איצט ארויס
פון גלות ווי מ'דארף זיך משפוח זיין
מיט אנשים.

ט. דערצו האט מען א צווייטן לימוד
- סאר אנשים - וועגן דעם גולד
הכבוד וואס זיי דארפן אפגעבן צו נשי
ובנות ישראל, ווי דארפן גורל מעלע נשי
ובנות ישראל (בכל באריתה), וואס
דערדיק (כבוד האשה) האט מען דעם

50 הלוקי וכו' שנים רבות ואז בא ארבע
חיים און - מ'דיר בחינת קטני יבנות ישראל
כדי שישלם מציאת אשה חרד תהיה הנשים
(פרא פרי) וכו' וכו' איה חיי, וכו' וכו' וכו'
קיים חיי ע' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
במשל למה תורה אע"פ
זו סוף א. ב. עמוד ט"א י"ב
51 ממדי סי. ג.
52 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
53 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
54 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
55 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
56 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
57 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
58 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
59 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
60 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
61 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
62 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
63 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
64 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
65 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
66 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
67 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
68 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
69 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
70 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

.. די ספעציעלע שלוחות ותפקיד פון בנות ישראל צו אין דעם מאכן א דירה לו יתי
בתחנותים ..
.. און דערצו האבן נשי ובנות ישראל אויך די סאפעט גאר וויכטיקשע שלוחות ..
.. לייגט זיך בפשטות צו ארויסגיין שוין מייד פון גלות ..

תשורה משמחת הנישואין של מנחם מענדל ושרה שאשא פיקרסקי

בולטן ליעוד פון דעם דין תגיל בנגע
 צו א אמה העברי (או אמה סג' אר
 נש פארקויפן טידן מילקו מעיים אין
 מנוח יעד)

ווי דער דין איז -- צו חממים יא
 ארם מכבד את אשתו יונ' המפר מ"י
 סחיו מבוז או דער דין רעדט גיט
 וועגן איינע וואס איז מבוז גיט זיין
 הויכ ספק הולבתי' אן ארי' ל' ל' ל' ל'
 רשות על גו' נ' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 ולק' לעצור ב' שום צער ב' ל' ל' ל' ל'
 מכבד זיין דעם איינעם גו' ז' צ' ד' ז' ז'
 ט' ה' ק' ה' ז' א' א' ע' ז' ז' ז' ז'
 אן ווילט אן ארם איז מכבד את גו' ז'
 דארף ער מכבד זיין את אשתו יונ' ז'
 מנוח

דער ליעוד דערטון איז בטבטת --
 כחוס איש לאשתו:

אניס וואס בכלל איז אן אשה פ' עזר
 כנגדו" וספל ל' פ' ו' ע' מ' ד' ז' ז'
 דער איש איר מכבד זיין גיט ל' ז' ז'
 זוי ער איז א' א' ל' ז' ז' ז' ז' ז'
 ארויסהעלפן אין אירע זכאי מניסו ווי
 ער מיט עס מאר זיין אליו' גער נאכ'
 מער -- מכבד את אשתו יונ' מנוח',
 ער דארף איר ארויסהעלפן און מערד
 זיין זכ' נאכדער וועט ער מוט פאר זי'
 אליו' ד' ה' א' פ' ו' ז' ז' ז' ז' ז'
 האבן הילף זיין א ז' ו' ו' ו' ז' ז' ז' ז'
 דאס זיין א' א' א' ו' ו' ו' ז' ז' ז' ז'
 ז' פ' כ' א' א' א' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 א' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 אשלו על חשבון עצמי

טעמיר ווען עס רעדט זיך (גיט יעדן)
 דברי רשות (נ"ט) וועגן ענינים שריבים
 ומדורים ותמיצ' -- אן די פרוז וויל
 לענגן תורה טולל תורת השמידות און
 וויל פארטריבן (בשמן דציניות) פון א' ז'
 המנוח היהדות והמצוה המועילת והגנה
 אין זיכער אן דער פון דארף מכבד זיין
 אין זיין טון -- יונ' מנוח' אין איר
 מערד זיין און ארויסהעלפן בכל אסון
 האשפיר

ד' ה' א' א' א' ו' ו' בנגע צו אן אשה
 זיינען דא והכלות בנגע לפרים המגוה
 והלמדו תורה (הלכות הערבות לול' כ')
 (כל מיט שאין חסון טראט וכל מצוה לא
 תעשה ב' ז') בנגע לענגע. מענות
 והטיר, תורת השמידות' -- מחשבת
 (בש' ו' ב' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 והחודשי' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ה' והחב' ויראתי וכי' -- שם השקים

100. במצות 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

.. נאר מימוז מכבד זיין דעם אייגענעם גוף **זיינעדיק** וועלכער איז "קנין הקב"ה" ..
 * ואעפ"כ איז דער דין .. [הציון ""] פירושה סימון להתחלת פסקא בפ"ע
 .. ד.ה. **אויך** איר ארויסהעלפן אין אירע זאכן ..
 .. הילף אין א זאך וואס ביי אים איז דאס ניט אזוי פיל תופס מקום ..
 .. דארף ער איר מכבד אן זיין און ארויסהעלפן ..
 .. און וויל ארויסגיין (באופן דציניעות), **כפשוט** ..

מחויבות בחו"ל, או זיינען מחויב אין כללות הפנה וההודות והפנת העצנות חוצה"ל.

וכידוע אויך במונחת כ"ק מ"ח אדמו"ר דער גידול הגבור והאם מיהאם אבנענעצן לנשי ישראל ביחס ללימוד התורה שלחן וכו'.

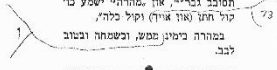
ובפרט אן בזכות עבודת הנשים וזקא וועלן אלע ארון (אויך די אנשים) ארויס גיין פון גלות, דארפן די אנשים דבער זיי ארויסהעלפן אין אזא ודמטיקע עבודה.

י. ככדי נאכמעי צוגעבן איד די הולמות טובות אוי די עבודה בצדק והאם וועט ארויסקומען פון דעם בינוס של גלות ישראל — וועט מען איד דעם מנתק זיין כל התמועדים כאן דורך עקב א דבר נשמי — די מונחת (—) לכת) שו דער התועדות.

וקר רצון אן דער בינוס ואל זיין ברעילה פ"ה ומספנה, או מויל א"י עפעזע פאסיקע הולמות בתחאם ודעל או ארויסארן דער תפקיד קודם פון נשי ובנות ישראל.

און דורך דעם וואס זיי נשי ובנות ישראל וועלן אויסטרן זייער שליוות, וועלן זיי ברענען און צאזילען די גאולה, וואס דעמלט וועלן זיין די נישואין בין הקביה ונכסת ישראל, שילומת הגליון פון דריה בתחונתם, און סיועם דעמלט נגלה ונערו גודל מעלת הנשיים (נכסיה) — נקבה תשוב נכסיה, און מהורה ישמע ב"י קול התור (און אויך) וקול כלה,

במורה בימינו ממע, וכשמהו ובטוב לב.

H 111

70) נוסף על לזה שיש לה שכר כשלומדת הלכות שאינן צריכות להן ..

75) ברכה דחותם שבוע ברכות נישואין ..

פה דבר

בס"ד.

בוה הננו מוציאים לאור חלק משוחת ש"ס משפטים, מבה"ח אדר ראשון שנה זו - בקשר
עם הכינוס הי"ב של החלמיריות ("עלומנא"י) ד"מכון חנה", שנערך בימים אלה.
מערכת "אוצר הסידים"

ה'תשמ"ו

ברוקלין, נ.י.

שלהי אדר ראשון, ה'תשמ"ו

לזכות

החתן הת' **מנחם מענדל**

והכלה מ' **שרה שאשא**

שיחיו **פיקרסקי**

יה"ר שיבנו בית בישראל

בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה

כפי שהם מוארים במאור שבתורה

זוהי תורת החסידות

לנח"ר כ"ק אדמו"ר שליט"א

ויזכו לנסוע בשליחות כ"ק אדמו"ר שליט"א